

**Smernice o uporabi ureditev
pozavarovanja pri podmodulu tveganja
iz pogodb premoženjskega zavarovanja**

Uvod

- 1.1. Organ EIOPA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010 z dne 24. novembra 2010 (v nadaljnjem besedilu: uredba o EIOPA)¹, členom 105(2) Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (v nadaljnjem besedilu: direktiva Solventnost II)² ter členi 119 do 135, 209 in 214 izvedbenih ukrepov pripravlja Smernice o podmodulu tveganja katastrofe premoženjskega zavarovanja³.
- 1.2. Namen teh smernic je predvsem zagotoviti skupno, enotno in dosledno uporabo podmodula tveganja katastrofe premoženjskega zavarovanja, vključno z obravnavo ureditev pozavarovanja v podjetjih.
- 1.3. Te smernice so namenjene nadzornim organom v skladu z direktivo Solventnost II.
- 1.4. Te smernice se sklicujejo na „diagram poteka za tveganje katastrofe premoženjskega zavarovanja“, na katerem so predstavljeni različni podmoduli, ki sestavljajo podmodul tveganja katastrofe premoženjskega zavarovanja standardne formule za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala v skladu z izvedbenimi ukrepi.
- 1.5. V teh smernicah se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (a) Bruto izguba:
 - i. pri zmanjševanju tveganja, ki se uporablja v podmodulu, ki ni odvisen od drugih podmodulov, pomeni izgubo, izračunano v skladu s formulo v zadevnem podmodulu;
 - ii. pri zmanjševanju tveganja, ki se uporablja v podmodulu, ki je odvisen od drugega(-ih) podmodula(-ov), pomeni izgubo, izračunano v skladu s formulo v zadevnem podmodulu, pri čemer pa se kot vhodni podatki za formulo uporabljajo rezultati iz vsakega podmodula brez zmanjševanja tveganja, ki (če) se uporablja v podmodulih, od katerih je zadevni podmodul odvisen.
 - (b) Kumulativni katastrofalni dogodek: pomeni katastrofalni dogodek, ki združuje in prizadene več zavarovalnih polic skupaj. Ločenih vplivov na zavarovalne police ni mogoče opredeliti na enostaven način.
 - (c) Tveganje katastrofalnega dogodka: pomeni dogodek, ki vpliva na zavarovalne police, ki jih je mogoče natančno opredeliti, ali na posamezno zavarovalno polico.
 - (d) Bruto dogodek: pomeni dovolj zanesljivo opredelitev dogodka, da je mogoče uporabiti program ureditve pozavarovanja. To je izraz, ki se uporablja za bruto izgubo po razčlenitvi.

¹ UL L 331, 15.12.2010, str. 48–83.

² UL L 335, 17.12.2009, str. 1–155.

³ UL L 12, 17.01.2015, str. 1–797.

- (e) Veje podmodula tveganja katastrofe: pomeni veje enega od štirih glavnih podmodulov tveganja katastrofe premoženjskega zavarovanja iz člena 119 izvedbenih ukrepov.
- (f) Pozavarovanje/pozavarovalne zaščite: pomeni ureditve pozavarovanja, v okviru katerih podjetje tveganje odstopi pozavarovalniku.
- (g) Premija za ponovno vzpostavitev zavarovanja: pomeni vsako premijo za ponovno vzpostavitev, ki jo je morda treba plačati podjetju.
- (h) Kritje v primeru akumulirane škode: pomeni pogodbo o pozavarovanju za škodni presežek, ki se nanaša na dve ali več kritij ali zavarovalnih polic, ki jih izda podjetje za vključitev v izgubo, za katero se uporabi kritje. Izvršitvena točka pozavarovalne pogodbe običajno presega meje katere koli zavarovalne police.
- (i) Katastrofalni dogodek, ki se zgodi enkrat na 200 let: pomeni katastrofalni dogodek, ki ustreza ukrepu tvegane vrednosti s stopnjo zaupanja 99,5 %, kot je določeno v členu 104(4) direktive Solventnost II.
- (j) Komponenta: pomeni samostojno računsko enoto podmodula tveganja katastrofe premoženjskega zavarovanja, za katero se lahko določi zahtevani solventnostni kapital. Za nevarnosti naravnih katastrof je to lahko na ravni podmodula ali nižji ravni razčlenjenosti, npr. regije ali regij v/zunaj EGP.

1.6. Če izraz ni opredeljen v teh smernicah, velja njegova opredelitev iz pravnih aktov, navedenih v uvodu.

1.7. Smernice se začnejo uporabljati 1. aprila 2015.

Oddelek I: Način uporabe smernic

Smernica 1 – Način uporabe smernic

1.8. Podjetja bi morala oddelke teh smernic uporabljati zaporedno, ko ocenjujejo svojo ureditev pozavarovanja za tveganje katastrofe.

Oddelek II: Opredelitev dogodkov

Smernica 2 – Raven podrobnosti, potrebna za opredelitev katastrofalnega dogodka

1.9. Na podlagi členov 119 do 135 bi morala podjetja ustrezne katastrofalne dogodke, ki se zgodijo enkrat na 200 let, opredeliti dovolj podrobno, da lahko uporabijo tehnike za zmanjševanje tveganja.

Smernica 3 – Opredelitev katastrof kot kumulativnih katastrofalnih dogodkov ali tveganj katastrofalnega dogodka

1.10. Podjetja bi morala izgube, določene v različnih podmodulih tveganja katastrofe, opredeliti kot „kumulativne katastrofalne dogodke“ ali pa kot „tveganja katastrofalnega dogodka“, pri čemer bi morala podjetja v tem primeru določiti tudi, ali ti dogodki vplivajo na posamezne znane zavarovalne police ali ne.

- 1.11. Za vsak podmodul tveganja katastrofe premoženjskega zavarovanja bi morala podjetja opredeliti vrsto dogodka na naslednji način:
- (a) podmoduli tveganja potresa, neurja, toče, poplave in pogrezanja tal, določeni kot kumulativni katastrofalni dogodek;
 - (b) podmodul tveganja zavarovanja avtomobilske odgovornosti, določen kot tveganje katastrofalnega dogodka, ki vpliva na posamezno zavarovalno polico;
 - (c) podmoduli tveganja zavarovanja odgovornosti, zavarovanja zrakoplovov, pomorskega zavarovanja in požarnega zavarovanja, določeni kot tveganje katastrofalnega dogodka, ki vpliva na znane zavarovalne police;
 - (d) podmodula tveganja kreditnega in kavcijskega zavarovanja, kot sta določena s smernicama 13 in 14;
 - (e) podmodul tveganja neproporcionalnega premoženjskega pozavarovanja, kot je določen s smernico 11.

Smernica 4 – Opredelitev števila dogodkov za podmodule naravnih katastrof za regije EGP

- 1.12. Podjetja bi morala število dogodkov za bruto izgube regij EGP obravnavati kot enojne ali dvojne dogodke, ki vplivajo na eno ali več regij, in ne bi smela predpostavljati, da se v vsaki regiji zgodi več dogodkov.

Smernica 5 – Opredelitev števila dogodkov za podmodule naravnih katastrof za regije zunaj EGP

- 1.13. Za regije zunaj EGP, če število kumulativnih katastrofalnih dogodkov, ki povzročajo bruto izgubo, ni bilo določeno, bi morala podjetja za vsak posamezen podmodul uporabiti podoben pristop, kot se uporablja v skladu s smernico 4.

Smernica 6 – Izbor katastrofalnih dogodkov

- 1.14. Kadar je mogoče določiti število katastrofalnih dogodkov, ki se zgodijo enkrat na 200 let, bi morala podjetja opredeliti dogodke, ki so skladni z njihovim profilom tveganja, in izbrati dogodek, ki ima po uporabi tehnik za zmanjševanje tveganja največjo kapitalsko zahtevo za tveganje katastrofe.

Smernica 7 – Obseg izgub iz naslova odgovornosti

- 1.15. Za določitev obsega posameznih zahtevkov, na katerem temelji izračun izgube osnovnih lastnih sredstev v skladu s členom 133 izvedbenih ukrepov, bi morala podjetja upoštevati postopek spodaj:
- (a) Znotraj vsake skupine tveganja je treba opredeliti tveganja n_i z največjimi mejami. Za ta namen „tveganje“ zajema vse zavarovalne police, ki so del programa z istim ali tesno povezanim kritjem in istim zavarovanim imetnikom police (kadar je zavarovan imetnik police imetnik police iz zavarovalne pogodbe) ter so v veljavi v istem času.
 - (b) Vsako od dobljenih vrednosti n_i je treba pomnožiti z 1,15.
 - (c) Vrednosti n_i , izračunane v točki (b), je treba združiti in jih odšteti od $L_{(liability, i)}$, morebitno razliko pa je treba sorazmerno porazdeliti z uporabo dejanskih mej vrednosti n_i .

- (d) Končne vrednosti n_i je treba obravnavati kot posamezne zahtevke iz enojnega dogodka, pri čemer je vsak povezan s tveganjem, iz katerega izhaja.
- 1.16. Glede na naravo povezanega tveganja bi podjetja nato za vsakega od zahtevkov n_i morala biti zmožna določiti, katera pozavarovalna kritja se uporabljajo.
- 1.17. Podjetja bi morala biti pripravljena nadzornemu organu dokazati, da na njihov nakup ureditev pozavarovanja ni bistveno vplivalo to, ali je bilo tveganje opredeljeno v tem postopku.

Oddelek III: Razčlenitev bruto izgube

Smernica 8 – Razčlenitev bruto izgube po posameznih državah ali drugih komponentah

- 1.18. Kadar bruto vpliv na posamezne police ni bil opredeljen, bi morala podjetja za razčlenitev bruto izgube po posameznih komponentah uporabiti eno od spodaj opisanih metod, da se lahko uporabijo pozavarovalne zaščite:
- (a) Metoda največjega prispevka: bruto izguba se dodeli komponenti, ki največ prispeva k preddiverzifikaciji bruto izgube.
 - (b) Metoda porazdelitve: bruto izguba se porazdeli na ustrezne komponente sorazmerno z njihovim prispevkom k preddiverzifikaciji bruto izgube; namesto tega se lahko uporabi pristop s korelacijskimi matrikami za porazdelitev izgube, ki je podoben tistemu za razporeditev zahtevanega solvetnostnega kapitala po ustreznih vrstah poslovanja.
 - (c) Metoda kombiniranja: v okviru te metode je izbran maksimum (na podlagi največje neto kapitalske zahteve) metode največjega prispevka in metode porazdelitve.

Smernica 9 – Razčlenitev bruto izgube za podmodule naravnih katastrof glede na scenarije EGP

- 1.19. Za razčlenitev bruto izgube za podmodule naravnih katastrof glede na scenarije EGP bi morala podjetja uporabiti eno od spodaj določenih metod.
- 1.20. Pri razčlenitvi bruto izgube po regijah bi morala podjetja za podmodula tveganja neurja in tveganja poplave uporabiti metodo kombiniranja, za razčlenitev podmodulov tveganja potresa in toče pa metodo največjega prispevka.
- 1.21. Pri razčlenitvi bruto izgube po poslovnih enotah, družbah in vrstah poslovanja bi morala podjetja uporabiti metodo porazdelitve.
- 1.22. Če ima podjetje tak profil tveganja, da zgoraj določena metoda ni primerna, mora izbrati ustrežnejši pristop in ga utemeljiti nadzorniku.

Smernica 10 – Razčlenitev bruto izgube za naravne katastrofe za regije zunaj EGP

- 1.23. Za dodelitev bruto izgube bi morala podjetja za regije zunaj EGP uporabiti metode, skladne z metodami, ki se na podlagi smernice 9 uporabljajo za nevarnosti v EGP.

1.24. Če ima podjetje tak profil tveganja, da ta pristop ni primeren, mora izbrati ustrežnejši pristop in ga utemeljiti nadzorniku.

Smernica 11 – Razčlenitev bruto izgube za naravne katastrofe za neproporcionalno premoženjsko pozavarovanje

1.25. Za podmodul neproporcionalnega premoženjskega pozavarovanja bi morala podjetja uporabiti metodo največjega prispevka za dodelitev bruto izgube regiji. Podjetja bi nato morala oceniti izpostavljenost največji nevarnosti v tej regiji in število dogodkov, opredeljenih kot ustrezen kumulativni katastrofalni dogodek, ki se uporablja za osnovne pogodbe. Kadar sta določena dva kumulativna katastrofalna dogodka, bi to moralo pomeniti, da se oba dogodka pojavita v isti regiji.

1.26. Če ima podjetje tak profil tveganja, da ta pristop ni primeren, mora izbrati ustrežnejši pristop. Ta ustrežnejši pristop mora utemeljiti nadzorniku.

Smernica 12 – Opredelitev bruto izgube za podmodule tveganja katastrof zaradi človeškega ravnanja: tveganja zavarovanja avtomobilske odgovornosti, pomorskega zavarovanja, zavarovanja zrakoplovov, požarnega zavarovanja in zavarovanja odgovornosti

1.27. Za opredelitev posameznih zavarovalnih polic, na katere vpliva bruto dogodek tveganja zavarovanja odgovornosti, bi morala podjetja uporabiti smernice 34 do 39. Za scenarije tveganja pomorskega zavarovanja, zavarovanja zrakoplovov in požarnega zavarovanja bi moralo podjetje opredeliti zadevna bruto tveganja in na podlagi tega določiti, katera pozavarovanja (vključno z zaščitami za presežek škode pri posameznem tveganju) veljajo za zahtevke.

1.28. Za tveganje zavarovanja avtomobilske odgovornosti bi moralo podjetje predpostavljati, da tveganje katastrofalnega dogodka, opredeljeno v izvedbenih ukrepih, izvira iz enojnega škodnega dogodka. Podjetje bi moralo predpostavljati, da se izguba pojavi v regiji in/ali poslovni enoti, ki največ prispeva k preddiverzifikaciji bruto izgube.

1.29. Pri uporabi zaščit za posamezna tveganja bi moralo biti podjetje zmožno svojemu nacionalnemu nadzorniku zagotoviti, da na nakup ureditev pozavarovanja ni bistveno vplivalo to, ali je tveganje opredeljeno kot bruto dogodek ali prispevek k temu bruto dogodku.

Smernica 13 – Razčlenitev bruto izgube za scenarij tveganja kreditnega in kavcijskega zavarovanja pri velikem kupcu

1.30. Pri določanju največjih kreditnih izpostavljenosti bi morala podjetja upoštevati kopičenja izpostavljenosti subjektom znotraj skupine.

Smernica 14 – Razčlenitev bruto izgube za scenarij tveganja kreditnega in kavcijskega zavarovanja v recesiji

1.31. Kadar morajo podjetja bruto izgubo zaradi recesije dodeliti različnim ozemljem, industrijam, vrstam izdelkov ali, bolj splošno, ustreznemu področju uporabe ureditve pozavarovanja, da lahko uporabijo svoje pozavarovalne zaščite, morajo bruto izgubo porazdeliti sorazmerno glede na obsege bruto premij.

Oddelek IV: Uporaba ureditve pozavarovanja

Smernica 15 – Uporaba ureditve pozavarovanja

- 1.32. Podjetja bi morala vsako pozavarovalno zaščito uporabiti za eno od spodaj opredeljenih ravni:
- (a) različna območja znotraj ene veje podmodula ene regije;
 - (b) različne regije znotraj ene veje podmodula;
 - (c) skupina v EGP/zunaj EGP znotraj enega podmodula; različne veje podmodulov katastrof znotraj podmodula katastrof;
 - (d) različni podmoduli katastrof, npr. v primeru kritja za ustavitev izgube in skupnega kritja za različne podmodule katastrof zaradi človeškega ravnanja in naravnih katastrof.
- 1.33. Podjetja lahko uporabijo tudi kritja za posamezne vrste poslovanja in poslovne enote.
- 1.34. Kadar pozavarovalna zaščita krije druga tveganja, ki niso zajeta v podmodulu tveganja katastrofe (npr. ustavitev izgube za vrsto poslovanja), mora podjetje ta druga tveganja upoštevati pri izračunu ugodnosti zaščite v okviru modula tveganja katastrofe.
- 1.35. Podjetja bi morala ureditev pozavarovanja uporabljati v skladu s členi 209 do 214 izvedbenih ukrepov. Podjetja bi morala zagotoviti, da ni dvojnega štetja pozavarovalnih povrnitev v skladu s členom 209(1)(e) izvedbenih ukrepov. Podjetja bi morala zagotoviti, da skupni znesek povrnitev na podlagi metod za zmanjševanje tveganja, ki se upošteva v izračunu neto izgub, ne presega skupnega možnega zneska pod pogoji njihovega programa za prenos tveganja.

Smernica 16 – Premije za ponovno vzpostavitev zavarovanja

- 1.36. Podjetja lahko omogočijo prejem premij za ponovno vzpostavitev zavarovanja, kadar se nadzorniku lahko dokaže, da bodo te posledica bruto dogodka, opredeljenega v podmodulu katastrofe.
- 1.37. Podjetja bi morala pri svojih izračunih bruto izgube upoštevati dodatne izpostavljenosti morebitnim drugim ali poznejšim dogodkom, ki izhajajo iz te premije za ponovno vzpostavitev zavarovanja.

Smernica 17 – Drugi vplivi na osnovna lastna sredstva zaradi sprožitve pogodbe o pozavarovanju

- 1.38. Podjetja bi morala upoštevati premije za ponovno vzpostavitev ali druge dodatne denarne tokove, ki lahko izhajajo iz sprožitve pozavarovalne zaščite.

Smernica 18 – Vrstni red uporabe pozavarovalnih zaščit

- 1.39. Podjetja bi morala pozavarovalne zaščite uporabljati v vrstnem redu, ki je določen v njihovih pogodbenih sporazumih, kot se uporabljajo za osnovno tveganje.

Smernica 19 – Proporcionalno pozavarovanje

- 1.40. Za deleže kvote, presežkovno pozavarovanje in proporcionalne fakultativne

pogodbe bi morala podjetja izvesti sorazmerno porazdelitev bruto dogodka na te pozavarovalne pogodbe.

- 1.41. Kadar za pogodbo podjetja o proporcionalnem zavarovanju velja „meja dogodka“ ali podobno, bruto izguba, dodeljena navedeni pogodbi, ne sme preseči take meje, vsak presežek pa mora biti dodan nazaj „neto zadržanemu“ deležu izgube.

Smernica 20 – Nproporcionalno pozavarovanje za posamezno tveganje

- 1.42. Za presežek izgube pri tveganju in nproporcionalne fakultativne pogodbe bi morala podjetja uporabljati samo to nproporcionalno pozavarovanje na podlagi standardne formule, če bruto dogodek omogoča, da se med osnovnimi izpostavljenimi policami opredelijo znane police. Smernica 3 natančno določa podmodule, za katere bi to moralo veljati.

Smernica 21 – Nproporcionalno pozavarovanje za posamezen dogodek

- 1.43. Podjetja bi morala nproporcionalno pozavarovanje uporabljati le za opredeljene bruto dogodke, če se izguba lahko ustrezno porazdeli.
- 1.44. Podjetja bi morala ustrezno upoštevati manj običajne elemente pogodbe, kot so franšize, in delna plasiranja ali sozavarovanje.

Smernica 22 – Pogodbe brez odškodnine in osnovno tveganje

- 1.45. Podjetja ne bi smela uporabljati pogodb brez odškodnine na podlagi standardne formule, razen če se lahko dokaže, da stopnja osnovnega tveganja na podlagi opredelitve iz scenarija ni pomembna.

Smernica 23 – Uporaba skupnih pogodb in kritja v primeru akumulirane škode

- 1.46. Podjetja bi morala proučiti, na kateri stopnji bodo uporabila skupne pozavarovalne pogodbe znotraj izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala katastrofe premoženjskega zavarovanja. Izbira bi morala temeljiti na vsebini mehanizma za zmanjševanje tveganja in kadar se pričakujejo pozavarovalne povrnitve, če bi se bruto dogodek pojavil.
- 1.47. Ko podjetja ocenjujejo pozavarovalne povrnitve iz kritij v primeru akumulirane škode, morajo nadzorniku dokazati, da bodo pogodbe ustrezale katastrofalnim dogodkom, opredeljenim v standardni formuli.
- 1.48. Podjetja bi morala zagotoviti, da ne pride do dvojnega štetja pozavarovalnih povrnitev, in bi morala biti svojemu nadzorniku zmožna pojasniti in dokazati logiko uporabe.

Smernica 24 – Obravnava deljenih pozavarovalnih kritij

- 1.49. Kadar obstaja deljeno pozavarovalno kritje, mora zavarovalnica upoštevati načela iz smernice 32.

Smernica 25 – Obravnava rezultatov iz nižjih ravni združevanja

- 1.50. Podjetja bi morala pri združevanju zahtevanih solventnostnih kapitalov za različne podmodule katastrofe premoženjskega zavarovanja razlikovati med stroški ponovne vzpostavitve in pozavarovalnimi povrnitvami. Če se na dani

ravni pozavarovanje za ta združeni znesek ne uporablja, je treba stroške primerno porazdeliti. V tem primeru je treba uporabiti metodo porazdelitve.

Smernica 26 – Obravnava drugih pogodb, ki tukaj niso opredeljene

1.51. Podjetja bi morala načela iz zgornjih smernic uporabljati za druge pozavarovalne pogodbe ali elemente, ki tukaj niso izrecno zajeti.

Oddelek V: Ponovno združevanje neto izgub

Smernica 27 – Ponovno združevanje neto izgub za določitev zahtevanega solventnostnega kapitala za tveganje katastrofe za podjetje

1.52. Kadar podjetja dodelijo razpršeno bruto izgubo na bolj razčlenjeni ravni (tj. „bruto dogodek“), da bi ocenile svoje pozavarovalne vrnitve, morajo za določitev zahtevanega solventnostnega kapitala dodati neto komponente.

1.53. Kadar imajo podjetja rezultat zahtevanega solventnostnega kapitala iz različnih stopenj izračuna, morajo za določitev zahtevanega solventnostnega kapitala katastrofe premoženjskega zavarovanja združiti neto komponente.

1.54. V Tehnični prilogi I je opisano, kako uporabiti to smernico.

Oddelek VI: Dokumentacija in validiranje

Smernica 28 – Dokumentacija in validiranje izbranih katastrofalnih dogodkov

1.55. Za „druge“ podmodule katastrofe premoženjskega zavarovanja bi morala podjetja v rednem poročilu nadzorniku v skladu s členom 309(5)(a) izvedbenih ukrepov svojemu nadzorniku pojasniti izbrane katastrofalne dogodke. Pojasnilo bi moralo vsebovati podrobnosti o ključnih točkah odločitve, razpravo o drugih možnostih, ki bi lahko bile izbrane za te ključne točke odločitve, in utemeljitev končnega izbora.

1.56. Podjetja bi morala vključiti tudi podrobnosti o vseh izzivih, s katerimi so se soočala interno, ko so v okviru svoje dokumentacije oblikovala ustrezne katastrofalne dogodke.

Smernica 29 – Dokumentiranje metodologije razčlenitve

1.57. Podjetja bi morala dokumentirati uporabljeni mehanizem razčlenitve za namene uporabe programa pozavarovanja po podmodulih. To bi moralo vključevati utemeljitev izbranega pristopa, razpravo o drugih možnostih, kadar je na voljo več primernih metod, in izračune, opravljene za izvedbo razčlenitve.

Smernica 30 – Dokumentiranje postopkov določanja neto vrednosti in ponovnega združevanja

1.58. Podjetja bi morala dokumentirati postopek, uporabljen za določitev neto vrednosti bruto dogodka. To vključuje opis

- a) programa pozavarovanja podjetja;
- b) izračunov za določitev neto vrednosti;
- c) podrobnosti o razporeditvi kakršnih koli povrnitev ustreznim zavarovalnim podmodulom;

d) podrobnosti o tem, kako je bilo izvedeno ponovno združevanje za določitev komponente SCR_{nICAT} .

1.59. Podjetja bi morala v svoji dokumentaciji prav tako prikazati, da ni bilo dvojnega štetja pozavarovalnih povrnitev.

1.60. Kadar podjetja prevzamejo prilagodljive lastnosti premij (npr. notranje in zunanje premije za ponovno vzpostavitev zavarovanja), mora dokumentacija utemeljiti metodologijo in predpostavke, uporabljene za njihovo določitev.

Oddelek VII: Posebne ugotovitve za posamezna podjetja, ki so del skupin

Smernica 31 – Obravnava notranjih ureditev pozavarovanja

1.61. Kar zadeva posamezna podjetja, bi moralo podjetje ureditve pozavarovanja, ki lahko obstajajo z drugimi podjetji v skupini („notranje pozavarovanje“), obravnavati na enak način, kot bi obravnavalo ureditve z zunanjimi tretjimi osebami.

Smernica 32 – Ocena pozavarovalne povrnitve, dolžne posameznemu podjetju glede na pozavarovalno pogodbo skupine za kumulativne katastrofalne dogodke

1.62. Pri oceni pozavarovalne povrnitve na podlagi skupne pozavarovalne pogodbe (tj. pogodba, ki štiti pred nakopičenimi združenimi izgubami iz različnih podjetij skupine) bi moralo vsako posamezno podjetje ločeno upoštevati naslednje korake:

- (a) določitev bruto izgube zaradi katastrofalnega dogodka, ki se zgodi enkrat na 200 let, za posamezno podjetje;
- (b) določitev bruto izgube zaradi katastrofalnega dogodka, ki se zgodi enkrat na 200 let, za skupino;
- (c) ocena pozavarovalnih povrnitev na pozavarovalno pogodbo skupine;
- (d) dodelitev pozavarovalnih povrnitev v skladu s pogodbenimi sporazumi, kadar ti obstajajo, sicer pa ocena pozavarovalnih povrnitev, dolžnih posameznemu podjetju, kot razmerje bruto izgub (a)/(b), pomnoženo z zneskom, ocenjenim v točki (c).

Smernica 33 – Ocena pozavarovalne povrnitve, dolžne posameznemu podjetju na podlagi pozavarovalne pogodbe skupine za tveganje katastrofalnega dogodka

1.63. Pri oceni pozavarovalne povrnitve, dolžne na podlagi pogodbe za specifično tveganje (tj. pogodbe, ki štiti pred specifičnim(-i) tveganjem(-i)), bi morala posamezna podjetja ločeno upoštevati naslednje korake:

- (a) določitev, ali je (so) specifično(-a) tveganje(-a) posameznega podjetja, ki povzroči(-jo) izgubo, ki se zgodi enkrat na 200 let, enako specifičnemu(-nim) tveganju(-em), ki povzroči(-jo) izgubo, ki se zgodi enkrat na 200 let, na ravni skupine;
- (b) v primeru prekrivanja ocena pozavarovalnih povrnitev, dolžnih posameznemu podjetju na podlagi pozavarovalne pogodbe skupine.

Oddelek VIII: Razporeditev zavarovalnih polic v skupine tveganja zavarovanja odgovornosti za podmodul tveganja katastrof zaradi človeškega ravnanja

Smernica 34 – Skupina tveganj zavarovanja odgovornosti 1

- 1.64. Za skupino tveganj zavarovanja odgovornosti 1 iz Priloge XI k izvedbenim ukrepom bi morala podjetja vključiti zavarovalne police za zavarovanje poklicne odgovornosti, ki strokovnjakom zagotavlja kritje pred morebitnimi odškodninskimi zahtevki.
- 1.65. Podjetja bi morala v to skupino tveganj vključiti vrsto produktov zavarovanja odgovornosti, vključno z:
- (a) zavarovanjem zdravniške odgovornosti, ki zajema odgovornost zdravnikov specialistov ali splošne zdravnike, bolnišnice in druge izvajalce zdravstvenih storitev za zdravniške napake;
 - (b) napakami in opustitvami ali zavarovanjem poklicne odgovornosti ali drugimi zavarovalnimi policami za malomarnost, kadar obstajajo tretje osebe, katerim zavarovanec dolguje skrbno ravnanje;
 - (c) kritjem za neizpolnjevanje obveznosti in s tem povezano finančno izgubo, ki izhaja iz storitev, ki jih zagotavlja družba;
 - (d) kritjem za kršitev garancijskih odgovornosti ali intelektualne lastnine;
 - (e) kritjem za vso odgovornost telesnih poškodb ali premoženjsko škodo (materialno ali finančno) in s tem povezano škodo ter stroške obrambe, ki nastanejo zaradi napak ali malomarnosti strokovnjaka med njegovo dejavnostjo.

Smernica 35 – Skupina tveganj zavarovanja odgovornosti 2

- 1.66. Za skupino tveganj zavarovanja odgovornosti 2 iz Priloge XI k izvedbenim ukrepom bi morala podjetja vključiti zavarovalne police za odgovornost delodajalcev, ki zagotavljajo kritje za vsako odgovornost delodajalca, če je zaposleni poškodovan v času njegove zaposlitve.
- 1.67. Podjetja bi morala v to skupino tveganj vključiti obveznosti, ki pokrivajo:
- (a) zagotavljanje preventivnega ali kurativnega zdravljenja ali nege, povezane z nezgodo pri delu, poškodbo pri delu ali poklicnimi boleznimi;
 - (b) finančno nadomestilo za tako zdravljenje;
 - (c) finančno nadomestilo za nezgodo pri delu, poškodbo pri delu ali poklicne bolezni.

Smernica 38 – Skupina tveganj zavarovanja odgovornosti 3

- 1.68. Za skupino tveganj zavarovanja odgovornosti 3 iz Priloge XI k izvedbenim ukrepom bi morala podjetja vključiti zavarovalne police za zavarovanje odgovornosti članov uprav in nadzornih svetov, ki članom uprav in nadzornih svetov podjetja ali organizaciji(-am) sami(-m) zagotavljajo kritje stroškov odgovornosti in obrambe, če utrpijo izgubo, ki je posledica tožbe zaradi domnevnih nezakonitih dejanj v času njihovega delovanja kot članov uprav in

nadzornih svetov, vključno s kritjem stroškov obrambe, ki nastanejo zaradi kriminalističnih in regulativnih preiskav in/ali sojenj.

1.69. Podjetja bi morala v to skupino tveganj vključiti zavarovalne police za odgovornost za upravljanje in odgovornost za prakse zaposlovanja.

Smernica 37 – Skupina tveganj zavarovanja odgovornosti 4

1.70. Za skupino tveganj zavarovanja odgovornosti 4 iz Priloge XI k izvedbenim ukrepom bi morala podjetja vključiti zavarovalne police, ki pokrivajo vse odgovornosti, nastale zaradi malomarnih dejanj in/ali opustitev dejanj, ki imajo za posledico telesno poškodbo in/ali premoženjsko škodo tretjih oseb, razen:

- (a) odgovornosti, zajetih v zavarovanje avtomobilske odgovornosti in pomorsko zavarovanje, zavarovanje zrakoplovov in transportno zavarovanje;
- (b) odgovornosti, zajetih v skupine tveganj zavarovanja odgovornosti 1, 2, 3 in 5 iz Priloge XI k izvedbenim ukrepom;
- (c) zavarovanja za odgovornost do tretjih, zagotovljeno posameznim lastnikom hiš, posameznikom, ki nastopajo zasebno (tudi med lovom), in samozaposlenim obrtnikom ali umetnikom;
- (d) zavarovanje za odgovornost do tretjih, zagotovljeno v zvezi s škodo ali poškodbo, povzročeno s strani domačih hišnih živali.

Smernica 38 – Skupina tveganj zavarovanja odgovornosti 5

1.71. Za skupino tveganj zavarovanja odgovornosti 5 iz Priloge XI k izvedbenim ukrepom bi morala podjetja vključiti police za neproporcionalno pozavarovanje za vse skupine tveganj zavarovanja odgovornosti, določene v navedeni prilogi.

Smernica 39 – Dodelitev in razčlenjevanje

1.72. Kadar se zavarovanje ali proporcionalno pozavarovanje odgovornosti prodajata na podlagi paketa, vključno s kritji, ki spadajo v več kot eno od zgornjih skupin tveganj, morajo podjetja premije za posamezno kritje razčleniti in dodeliti najustreznejši skupini tveganj za tisto kritje.

1.73. Podjetja bi morala biti zmožna zagotoviti podporna dokazila in utemeljitve za take dodelitve.

1.74. Podjetja bi morala pri uporabi zgornjih navodil za razčlenjevanje uporabljati določila glede sorazmernosti.

Oddelek IX – Posebne ugotovitve za izračun na ravni skupine

Smernica 40 – Upoštevanje pozavarovanja

1.75. Kjer se pozavarovanje znotraj skupine uveljavi v korist katerega koli zunanjega pozavarovanja podjetja, mora udeleženo podjetje „upoštevati“ vzpostavljeno notranje pozavarovanje za namene izračuna vpliva zunanjega pozavarovanja.

Pravila glede skladnosti in poročanja

- 1.76. Ta dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 uredbe o EIOPA. Nacionalni pristojni organi si v skladu s členom 16(3) uredbe o EIOPA na vsak način prizadevajo za spoštovanje smernic in priporočil.
- 1.77. Pristojni organi, ki upoštevajo ali nameravajo upoštevati te smernice, jih morajo ustrezno vključiti v svoj zakonodajni ali nadzorni okvir.
- 1.78. Pristojni organi v dveh mesecih po izdaji prevedenih različic smernic organu EIOPA potrdijo, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu navedejo razloge za njihovo neupoštevanje.
- 1.79. Če pristojni organi v tem roku ne bodo odgovorili, se bo štelo, da ne ravnajo v skladu s pravili glede poročanja, in se bo o njih tako tudi poročalo.

Končna določba o pregledu

- 1.80. Za pregled teh smernic je pristojen organ EIOPA.

Tehnična priloga I: delovanje pristopov razčlenitve ali ponovne združitve

Ta priloga opisuje, kako uporabljati oddelek V in, bolj splošno, kako delujeta pristopa razčlenitve/ponovne združitve, da se uporabi ustrezen in usklajen pristop za različna pozavarovalna kritja znotraj podmodula katastrofe premoženjskega zavarovanja. Prikazani sta dve metodi, pri čemer mora podjetje določiti, katera od njiju je ustrežnejša.

Načelo metode 0:

Pri oceni pozavarovalnih povrnitev iz združenih kritij z uporabo metode 0 podjetje uporabi skupno kritje za rezultate iz vsakega podmodula posebej in zagotovi, da so pozavarovalne povrnitve znotraj meja zavarovalne police.

Načelo metode 1:

Pri oceni pozavarovalnih povrnitev iz združenih kritij z uporabo metode 1 morajo podjetja določiti najbolj razčlenjeno komponento (ali prvega skupnega prednika) v okviru diagrama poteka za tveganje iz pogodb premoženjskega zavarovanja, ki zajema ustrezne podmodule.

- (a) Za združeno kritje, ki ščiti pred izgubami zaradi neurja in toče, bi bila ta komponenta Nat Cat;
- (b) Za združeno kritje, ki ščiti pred izgubami zaradi neurja in motornih vozil, bi bila ta komponenta NL Cat;

V naslednjem koraku je treba določiti razpršeno bruto izgubo za to komponento ali skupnega prednika, nato pa dodeliti nazaj k bolj razčlenjenim komponentam za namene uporabe združenega kritja. Pridobljene komponente so potem združene za izračun komponente $SCR_{NL\ cat}$.

1) Neurje – pozavarovanje na ravni države (/regije) – EGP

- (a) Izračunajte bruto razpršeno izgubo na ravni EGP, pri čemer upoštevajte učinke razpršitve med državami/regijami.
- (b) Dodelite nazaj (razčlenitev v skladu s smernico 7) na raven države znotraj EGP (bruto za državo, toda razpršeno za EGP).
- (c) Uporabite pozavarovalno kritje na ravni države za bruto razpršeno izgubo države v EGP.
- (d) Dodajte neto razpršene komponente države, da dobite SCR_{wind} brez pozavarovalnega kritja na ravni države.

2) Neurje (znotraj EGP in zunaj EGP) – pozavarovanje na ravni države/regije znotraj EGP in zunaj EGP ter pozavarovalno združeno kritje (vsa ozemlja)

- (a) Koraki iz točke (1) za pozavarovalno kritje na ravni države znotraj EGP.
- (b) Koraki iz točke (1) za pozavarovalno kritje na ravni države zunaj EGP (nadomestite zunaj EGP z znotraj EGP in smernico 7 s smernico 8).

- (c) Izračunajte bruto razpršeno izgubo na stopnji ogroženosti zaradi neurja (brez pozavarovalnega kritja na ravni države in z upoštevanjem učinkov razpršitve med znotraj EGP in zunaj EGP).
- (d) Uporabite združeno pozavarovalno kritje znotraj EGP in zunaj EGP, da dobite neto SCR_{wind} (brez pozavarovalnih kritij na ravni države ter znotraj EGP in zunaj EGP).

3) Neurje – pozavarovanje na ravni države, ki mu sledi združeno pozavarovanje za neurje in točo.

Običajno se pričakuje, da se spodnja metoda uporablja za skupno kritje za neurje in točo.

Metoda 1

- (a) Izvedite korake iz točke (2) (če ni združenega kritja za znotraj EGP/zunaj EGP, zadostujejo koraki iz točke (1)) za neurje in točo ločeno, da dobite neto SCR_{wind} in neto SCR_{hail} (brez pozavarovalnega kritja na ravni države).
- (b) Izračunajte razpršeno izgubo na ravni Nat Cat (brez kritja na ravni države in z upoštevanjem učinkov razpršitve med vsemi podmoduli Nat Cat, vendar združeno pozavarovalno kritje).
- (c) Dodelite nazaj k podmoduloma neurja in toče (verjetno porazdelitev), da dobite SCR_{wind*} in SCR_{hail*} (brez pozavarovalnih kritij na ravni države, vendar razpršen Nat Cat).
- (d) Uporabite združeno pozavarovalno kritje za neto SCR_{wind*} in neto SCR_{hail*} , da dobite neto $SCR_{windhail}$ (brez pozavarovalnih kritij za neurje in točo na ravni države ter združenih pozavarovalnih kritij za neurje in točo).
- (e) Dodajte neto $SCR_{windhail}$ + neto $SCR_{earthquake}$ + neto SCR_{flood} + neto $SCR_{subsidence}$, da dobite SCR_{natcat} (brez pozavarovalnih kritij za neurje in točo na ravni države ter združenih pozavarovalnih kritij za neurje in točo).

Metoda 0 – (čeprav se ne pričakuje, da se bo metoda uporabljala, je opisana spodaj):

- (a) Izvedite korake iz točke (2) za neurje in točo ločeno, da dobite neto SCR_{wind} in neto SCR_{hail} .
- (b) Uporabite skupno kritje ločeno za podmodula neurja in toče.
- (c) Razpršite vse podmodule naravnih katastrof, da dobite neto SCR_{natcat} .
- (d) Preverite, da neto SCR_{natcat} ne povzroča povrnitev iz skupnega pozavarovalnega kritja, ki so večje kot največji dovoljen znesek.
- (e) V tem primeru je treba uporabiti metodo 1.

4) Pozavarovanje na ravni države za neurje in tveganje, specifično za motorna vozila, ki mu sledi združeno kritje za neurje in odgovornost do tretjih zaradi motornih vozil.

Kot zgoraj, se pričakuje uporaba metode 1.

Metoda 1

- (a) Koraki za neurje iz točke (2) (če ni združenega kritja za znotraj EGP/zunaj EGP, zadostujejo koraki iz točke (1)), da dobite SCR_{wind} (brez pozavarovalnega kritja na ravni države).

- (b) Uporabite pozavarovalno kritje za odgovornost do tretjih zaradi motornih vozil, da dobite SCR_{motor} (brez pozavarovalnega kritja za specifično tveganje).
- (c) Izračunajte razpršeno izgubo na ravneh SCR_{natcat} in $SCR_{man-made}$ (brez pozavarovalnega kritja na ravni države znotraj kritja za neurje in brez pozavarovalnega kritja za odgovornost do tretjih zaradi motornih vozil) z uporabo rezultatov iz drugih podmodulov SCR_{natcat} in $SCR_{man-made}$.
- (d) Izračunajte razpršeno izgubo na ravni SCR_{cat} in upoštevajte učinke razpršitve med SCR_{natcat} in $SCR_{man-made}$ (brez pozavarovalnega kritja na ravni države in brez pozavarovalnega kritja za tveganje, specifično za motorna vozila, toda skupaj z združenim pozavarovalnim kritjem za neurje in motorna vozila) ter dodelite nazaj (razčlenitev z metodo porazdelitve) k SCR_{natcat}^* in $SCR_{man-made}^*$ in ponovno nazaj k SCR_{wind}^* in SCR_{motor}^* (brez pozavarovanja za neurje in odgovornost do tretjih zaradi motornih vozil na državni ravni, toda razpršen SCR_{cat}).
- (e) Uporabite združeno pozavarovalno kritje za neurje in odgovornost do tretjih zaradi motornih vozil, da dobite neto $SCR_{windmotor}$.
- (f) $SCR_{cat} \text{ (after aggregate cover)} = SCR_{cat} \text{ (before aggregate cover)} - SCR_{wind} - SCR_{motor} + \text{neto } SCR_{windmotor} \text{ (after aggregate cover)}$.

Vprašanja za posvetovanje

Poleg pripomb k vsaki smernici želi organ EIOPA tudi mnenje o naslednjih točkah:

V1: Ali so primeri za izvajanje ponovne združitve dovolj jasni?

V2: Ali obstajajo še kakšne teme, ki v smernicah niso obravnavane in za katere želijo podjetja navodila?

V3: Ali so smernice same po sebi dovolj jasne in če niso, glede katerih točk bi podjetja želela več pojasnil?